

ONTMOETING MET ANNE STAEEL

Vernieuwingsgezind, ondernemend is ze. Eigenschappen die haar kenmerken. Persoonskenmerken die ze herkent als afkomstig en doorgegeven door haar beide ouders. Gedreven en met een ondernemende instelling zetten zij zich met passie in voor de zaak waarin ze geloofden: Vader als advocaat, moeder in de 8 mei beweging. Het verklaart gedeeltelijk de weg die Anne na haar studie landbouwwetenschappen en wereld-godsdiensten insloeg met haar bedrijf 'Zien wat Onzichtbaar is'. Net als haar ouders, is het Anne gegeven om van de tijdgeest gebruik te maken en haar visie uit te dragen. Zij doet dit rond zingevingsvragen, religiositeit en spiritualiteit en verbindt dit aan zakelijkheid. Zij ondersteunt spirituele centra, kloosters maar ook individuele geestelijk verzorgers die als ZZP's dezelfde gedrevenheid delen.

Waaruit bestaat die gedrevenheid?

Mijn inmiddels succesvolle bedrijf begon ik in 2009, in een periode waarin kerken en religiositeit in zwaar weer verkeerden. Meerdere mensen,

ANNE STAEEL IS WERKZAAM
OP PLEKKEN WAAR MENSEN
ZICHZELF OF ELKAAR WIL-
LEN ONTMOETEN.
TEKST: ELLEN KRUYT.

waaronder ikzelf, kozen ervoor om om me heen te kijken. Ik ging op zoek, werd relishopper, las de Happinez, bezocht een klooster, deed in het kader van mijn studie in Wageningen

een stage en werkte tien jaar in Azië en Latijns Amerika in het kader van ontwikkelingssamenwerking. Allemaal serieuze pogingen tot het vinden van een eigen weg, om te komen tot een andere, eigentijdse manier van spiritualiteit toen de kerk niet meer de antwoorden had die volstonden. Op deze zoektocht ervaarde ik het als zeer pijnlijk hoe mensen oordeelden over elkaars zoektocht; over de mijne. Alsof je zoekend naar de voor jou juiste plek minder serieus genomen kon worden met je levens- en zingevingsvragen, dan mensen die wel naar de kerk gingen. Die persoonlijke ervaring heeft ertoe geleid dat ik me met mijn bedrijf richt op de mogelijkheid voor iedereen, een plek te vinden waar je serieus genomen wordt met levens- en zingevingsvragen. Spiritueel en religieus. Grote plekken, kleine plekken. Mensen met elkaar verbinden maakt daarbij een groot deel

uit van mijn werk.

Hoe verhouden de begrippen verbinden en ontmoeten zich tot elkaar?

Zonder mensen met elkaar te verbinden is een ontmoeting niet erg voor de handliggend. Het gaat aan de ontmoeting vooraf. Tegelijk is het omgekeerde op een dieper niveau ook waar. Voor mij is verbinden het grote geheel zien en vandaar uit thema's, invalshoeken en mensen samenbrengen. Deze beweging leidt vervolgens tot een ontmoeting, waarbij ik er soms onderdeel vanuit maak, maar dat is geen voorwaarde. Ontmoeten vraagt openheid; kwetsbaar durven zijn is daar onlosmakelijk mee verbonden. Hoewel ik al een poosje ervaring opdeed in ondernemerschap is niet gezegd, dat ik alle antwoorden heb. Maar delen van kennis, zoeken naar antwoorden

ONTMOETEN VRAAGT OPENHEID; KWETSBAAR DURVEN ZIJN.

en oplossingen waarbij het respect voor elkaar voorop staat, leidt tot een goed leerklimaat. Het thema gaat alle gesprekspartners ter harte. Dat kenmerkt een ontmoeting.

Zingeving en zakelijkheid; hoe ontwikkelt zich dat onder jouw begeleiding?

Communicatie is hier een uiterst belangrijk thema. Door mijn beide studies beschik ik over twee invalshoeken: die van het levensbeschouwelijke / rituele, de zingevingskant van het bestaan en als ingenieur, over de meer de praktische kant. Vanuit de gecombineerde gezichtsvelden kan ik zowel kijken naar het taalveld van de zingeving en dat op een praktisch hanteerbare manier tot ontwikkeling laten komen. Welke woorden worden gebruikt, wat is de betekenis daarvan en hoe vertaal ik dat naar ervaringen en vragen van mijn klanten. Want dat moeten veel reliekprofessionals leren! Samenvattend is mijn interventie ondersteunend aan wat een spirituele organisatie nodig heeft om te komen tot het aanbieden van die plek waar mensen zich thuis kunnen voelen en zich serieus genomen weten met hun levens- en zingevingsvragen. Niet alleen de inhoud is van belang, het vraagt

ook om een zakelijke benadering. Als derde element is de progressie van de organisatie zich hierin te ontwikkelen van belang. Ook dat deel wil je zichtbaar maken.

Communicatie lijkt hier het sleutelwoord?

Er is een filmpje van een blinde man die bedelt met een bord naast zich: 'Help mij, ik ben blind'. Slechts een enkeling geeft de man wat geld. Dan komt er een dame langs. Geld geeft ze niet, maar ze schrijft iets op zijn bordje: 'De zon schijnt, maar ik kan het niet zien'. Dat spreekt de mensen aan en de man ontvangt die dag een groot bedrag! Beide zinnen op het bordje zijn waar, maar een van beide maakt dat mensen in beweging komen. Dus ja, communicatie is erg belangrijk. De zingevingskant in organisaties is levensvatbaar, als je elkaars taal verstaat maar ook leert spreken. Daar valt voor de levensbeschouwelijke werkers nog veel te halen. Alleen zeggen dat je mensen aandacht geeft is niet genoeg. Als je in gesprek bent met managers en goed naar hen luistert zoals je bij je pastoraal doet, hoor je wat hij of zij nodig hebben en kun je daar op inspelen. Dat is beter dan hen te overtuigen van je meerwaarde. Bij een ontmoeting hoeft niets. Ondanks een mogelijke machtsongelijkheid of

verscheidenheid in taken blijft elke ontmoeting een uitdaging. Uitdaging én kunst om de zakelijke dingen te laten zijn en daarnaast met elkaar in gesprek gaan over vragen als 'waar ga je nou voor; ik wil je helpen en naast je staan'. In het voortraject moet ik echt goed te

MEER INFORMATIE OVER

ANNE STAEL?

ZIENWATONZICHTBAARIS.NL

luisteren om de juiste mensen samen te brengen. Daarna kunnen mensen het samen uitzoeken.

Je werk brengt met zich mee, dat je veel mensen ontmoet; wat brengt jou dat?

Veel. Iedere ontmoeting ga ik open in, waarbij ik geniet van kleine dingen. Ik ontmoet mensen vanuit een bepaalde naïviteit; hoor waar ze mee bezig zijn, met hoeveel passie ze zich inzetten. Vaak fijne mensen. Wat ik heb geleerd is, dat veel dingen op meerdere manieren kunnen. Dat inspireert, geeft rust en energie! Tegelijk is het zo, dat juist omdat je zoveel mensen ontmoet, je erg bewust moet zijn van je eigen grenzen; zakelijk maar ook privé. Het vinden van de balans daarin is een leerproces en het gaat me steeds beter af. In mijn dagelijkse routine heb ik lopen, als moment voor mezelf ingelast. Het is een vorm van zelfzorg die de kwaliteit van de ontmoetingen en het kunnen leggen van verbindingen garandeert die leidt tot die plek voor iedereen waar je serieus wordt genomen en je mag zijn zoals je bent, met al je vragen.

'IK ONTMOET MENSEN VANUIT EEN BEPAALDE NAÏVITEIT.'